TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE,

QUAEDAM DE INFLAMMATIONE

COMPLECTENS.

J. P. Gaffray
with the author's very
respectful compliments

TENTAMEN MEDICUM
INAUGURALE,
QUAEDAM DE INFLAMMATIONE
COMPLECTENS.

QUOD,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri

D. GEORGII BAIRD, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti,

NECNON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto;

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

RICHARDUS FOWLER,

ANGLUS,

Soc. Med. Reg. Edin. nuper Præses.

Soc. Spec. Edin. Præses Annuus.

Ad diem 12 Septembris, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

CUM PRIVILEGIO.

TYPIS GULIELMI CREECH.

M DCC XCIII.

GULIELMO CRUIKSHANK,

REI ANATOMICÆ PRÆLECTORI INSIGNI

OBSERVANTIÆ ET AMICITIÆ

HOC, QUAM LEVE TESTIMONIUM!

OFFERT

AUCTOR.

TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE,

QUAEDAM DE INFLAMMATIONE

COMPLECTENS.

AUCTORE R. FOWLER.

IN hoc tentamine de primo ſolummodo Inflammationis ſtadio, in animo eſt quaedam proferre.

Inflammatio adeſſe dicitur in parte aliquâ externâ corporis animalis, quando eadem praeter ſolitum rubore, calore, dolore, et tumore afficitur; et eandem eſſe partis internae conditio-

nem ſuſpicari licet ex calore, et dolore, plerumque acuto, et pulſatili, cuidam parti affixis, ſimul cum laeſâ ejus functione, et ſanguine miſſo jamque concreto, ſuperficiem coriaceam albam oſtendente.

Sed cum dolor imprimis mirum in modum nervos incitat, et per eos omnes denique partes ſanguinem moventes, morbus primarius, et localis, brevi ad totum corpus plus minuſve extenditur, prout inflammatio gravior urgeat, vel pars affecta nervis ſit magis inſtructa.

Inflammationem inſtare certiores ſimus, plerumque lenis et minime ingratae titillationis ſenſatione, quae brevi in pruritum moleſtum, et poſtea in dolorem pulſatilem ingraveſcit. Haec comitatur calor, qui prout alia ſymptomata proceſſerint augetur donec intolerabiliter ardere ſentitur; quanquam ſi thermometro exploratur, nunquam ejuſdem animalis praecordia foventem calorem ſuperare reperitur, ut docent

experimenta

experimenta a viro in re phyſiologicâ peritiſſimo J. Hunter inſtituta.

His ſymptomatibus, ſi ſuperficiem corporis occupet inflammatio, ſemper adjicitur rubor, plus minuſve profundus, et tumor tenſus et elevatus prout inflammatio magis ſaeviat, vel ſinat partis ſtructura. In glandibus igitur, et in telâ celluloſâ ſemper maximus evadit.

Quarundum partium, ut oculorum, aurium, cutis in genere, et penis, ſenſibilitas non adeo mutatur in ſtatu inflammato, ac mirum in modum intenditur: Aliarum autem, ut organorum olfactui, et guſtui inſervientium, prorſus aboleri videtur.

Morbus generalis ex inflammatione partis cujuſdam oriens, pro febre ſynocha a quibuſdam habetur, ab aliis autem a febre multum diſcrepare exiſtimatur; in eo, quod neque cauſas, neque ſymptomata omnia, neque curſum,

neque

neque terminationem eandem agnoſcere videtur. Certum tamen eſt, morbum generalem exanthemata, et inflammationes pleraſque internas praegredientem, et comitantem verè febrilem eſſe.

POTESTATES NOCENTES.

Mihi videtur omnes cauſas, quae ad inflammationem producandam unquam conferunt, aut eas eſſe, quae talem conditionem partis alicujus corporis inducant, ut facilius aſſuetis ſtimulis afficiatur; aut eas, quae vel numerum vel vim ſtimulorum in eandem agentium, augeant. Sic frigus,—ſive ſubitaneum et intenſum,—ſive diutius applicatum, quanquam minus intenſum, tonſillas, membranam nares, et fauces veſtientem, tracheam, pulmones, et extremitates corporis, (partes caelo externo maximè objectas), adeo ad inflammationem proclives reddit, ut extemplo inducatur gradu caloris naturalem

corporis minime exaequante, ſed ſubito admoto: Vel etiam impetu ſanguinis ipſius, praeſertim ſi paulo incitatior fuerit.——Prioris exempla praebent frigore aduſti: Poſterioris ii, qui in conclavibus nimis calidis, aut in ſpectaculis magna frequentiâ ſtipatis diutius commorati, ſeſe ſubito, et ſub noctem caelo inclementi exponunt. Quâ ratione talem effectum praebeat frigus penitus ignoro.—Conſtat tamen ex quotidianâ obſervatine calorem immodicum languorem, et torporem inducere; et ad omnes ſuſcipiendas impreſſiones corpus reddere minus idoneum *. Conſtat porro experimentis a meipſo inſtitutis, calorem animalis ad duplum auctum, vim muſculorum contractilem brevi delere: Intentiſſimum autem frigus eandem ne minime quidem imminuere.

Juvenes, ut maximè ſentientes et irritabiles, magis quam aetate provectiores inflammationibus

* Greg. Conſp. vol. ii. p. 227.

bus obnoxii ſunt.—Inter cauſas quae partem aliquam nimis ſtimulando, inflammationem excitant, enumerare poſſumus omnes eas, quae ullo modo genus nervoſum, ſive mechanicè, ſive chemicè, ſive pathemata quaedam movendo, valent incitare. Sic levem inflammationem vocari poteſt ſanguineus iſte furor, qui ſe in oculis irati manifeſtat: Et eryſipelatem a pathematibus quibuſdam aliquando excitari neminem latere poteſt.

DE INTIMA PARTIS INFLAMMATÆ CONDITIONE.

PRIMO quanquam intuitu, ſedem in arteriis habere inflammatio videtur, tamen haud alienum fore a noſtro propoſito exiſtimavi, rem clarius elucidare ſequenti experimento.

Inflammatione primum frictione excitatâ in extremitatibus poſterioribus duarum ranarum adultarum,

dultarum, in utriſque arteriam cruralem unius lateris ligavi; alterius nervum ſciaticum forfice diviſi. Ambas operationes trunco corporis quam proximè inſtituebam. Inflammatio brevi ſubſidebat in iis pedibus, in quibus circulatio, a ligaturâ intercepta fuiſſet; ſed multos dies perſtitit in iis, quorum nervi fuerunt diviſi.

Conſtat etiam experimentis a celeberrimo MONRO inſtitutis, inflammationem in cruribus ranarum excitatam nequaquam tolli, nervorum ſciaticorum diviſione; ſed eam diu manere, et etiam ad oſſis fracti conglutinationem ſufficere.

Probatur quoque conſenſu omnium qui ſimilia experimenta tentaverunt, ſenſum partis alicujus imminui ſeu potius aboleri, ſanguinis arteriarum interceptione. Aucta igitur ſenſibilitas partis inflammatae, pro effectu plerumque, potius quam pro cauſâ inflammationis habenda eſt: Sed quae ſit conditio arteriarum in hoc morbo

inveſtigare

inveſtigare neceſſe erit, antequam ejuſdem effectuum explicationem aggrediamur.

Inter varias, de inflammationis proximâ cauſâ, opiniones duae tantum mihi videntur obſervatione phenomenorum ſuffultae: Ea nempe, quae docet arterias inflammatas, quam in ſtatu ſano, debiliores eſſe; et ea, contra, quâ aucto earum actionis vigori, omnia ſymptomata referruntur.

Prioris ſententiae fautores contendunt ſolum indicium toni, ſeu vigoris muſculi alicujus, contractionem eſſe: Et contractionis eſſe, cavi muſculi, ut arteriae lumen ejus, ſeu aream diminuere. Lumen autem arteriae inflammatae, non ſolum non eſſe imminutum, ſed e contra magnopere dilitatum. Arteriae enim quae in ſtatu ſano ſanguinem admittere nequeunt, et omnino pallent, inflammatae rubent, et ſanguine turgidae fiunt.

Ii quibus altera opinio maxime placet contendunt, auctam actionem arteriarum partis inflammatae demonstrari, calore immodico, (qui nunquam nisi ex cursu sanguinis incitatiori nascitur), sed praecipuè a sensu pulsationis in parte; quo certe indicatur differentiam contractiones inter et dilatationes arteriarum, (ex qua pulsus percipitur), majorem esse in inflammatis quam in sanis arteriis.

Phenomena haud pauca mihi persuadent auctam molem sanguinis parietes arteriarum distendentem nequaquam convenire cum imminutione vis contractilis tunicae earum muscularis, salva adhuc tunica elastica. Multorum virorum experimentis, sed iis praecipuè a viro omni fide digno GUALTH. VERSCHUIR, institutis, (et, in Dissertatione ejus Inaugurali, anno 1766 Groningae editis), demonstratur arterias praeditas esse tunicâ musculari, quae vim verè contractilem seu irritabilem possidet, ad sanguinem propellandum summopere valentem. Tuni-

ca cellulosa contra, sive elastica arteriarum, minimè ad motum sanguinis promovendum, sed potius impediendum idonea videtur.——Parietes namque arteriarum ad axim suam semper nitens approximare, (ut in cadavere videre * est), neque cum relaxatione alternans, ut tunica muscularis, non potest non adversari momento sanguinis, actione cordis et tunicae muscularis, a tergo impresso. Quid igitur eveniret si vis muscularis arteriarum omnino esset deleta? illaesâ vi suâ elasticâ. Nonne progressus sanguinis, vel etiam introitus ejus in istas arterias penitus impediretur? Si enim posita vis cordis, et tunicae muscularis arteriarum requiratur, ad sanguinem

* Nequaquam licet suspicari imminutionem areae arteriarum in cadaveribus, ultimae, et spasticae contractioni, tunicae earundem muscularis, deberi; quoniam constat ex experimentis clariss. Verschuir supra citatis, talem contractionem, irritatione quàvis facile inductam, post mortem animalis nunquam fuisse superstitem.

ſanguinem promovendum, et vim reſilientem tunicae elaſticae ſuperandam, nihil evidentius eſſe poteſt, quam, ſi haec vis propellens imminuta eſſet, ſanguinem in has arterias difficilius impulſum iri. Vacuae igitur, potius quam infaritae, devenirent. Fluidorum namque vi externa compreſſorum eſt, qua data porta ruere; id eſt, ubi minor reſiſtentia exiſtit. At ſanguinis curſui minus reſiſtitur ubi vis ſanguinem movens valentior pro ratione obſtructionis eſt. Sic revera et pulſus et calor deficientes reperiuntur in brachio paralyſi affecto; quanquam vis et cordis, et arteriarum, in aliis partibus corporis ſatis vigeta reſtat. A doct. Nuck * porro obſervatur glandularum ſecretiones multo minus copioſas vel etiam nullas evadere nervis ſuis diviſis vel compreſſis.

Hiſtoria ſummi momenti in hoc argumento memoriae

* Adenograph. Curioſ. p. 16.

memoriae traditur a viro, medicis nunquam non venerando, Doctore WHYTT *.

Puer annos ad quatuor vel quinque natus apoplexiâ corripiebatur. Die ſequente, manè, pulſus pleniores et frequentiores reperiebantur, et oculi ſolito ſplendore caruere. Veſperè ejuſdem diei, oculi magis hebetes videbantur; et tandem offuſcati et flaccidi evadebant. Injuria anteriori cerebri parti, et nervis, qui oculos adeunt illata, (ſanguinis fortaſſe extravaſatione), adeo vaſa corneam irrorantia et humorem aqueum ſecernentia, debilitaverat, ut ad munera ſua non amplius valerent.

Nemo ſanus negabit arterias, tonſillarum in cynanche maligna; artuum in rheumatiſmo chronico; ſcroti in hydrocele; urethrae poſt gonorrheam, multo debiliores eſſe, quam in cynanche

* Phyſiolog. Eſſays, p. 46.

che inflammatoriâ; in rheumatiſmo acuto, in inflammatione teſticulorum; vel denique ineunte gonorrheâ: Non tamen in illis, ſed in his exemplis tumor et maximus reperitur, et vaſa ſanguine turgidiora. Tantum revera abeſt quin inflammatio ex debilitate proveniat, ut haec ipſa inflammatio ſaepe eſt debilitatis medela. Sic ſeſe rem revera habere, curâ partis paralyſi affectae, hydroceles, &c. confirmatur. Eruditus Dominus RUSSEL, in praelectionibus clinicis ſuis chirurgicis, exemplum citat hominis hydrocele laborantis, qui fortè fortunâ gravem experiebatur teſtium contuſionem, quem inflammatio, et hydroceles cura excipiebant. Experientia celeber. J. HUNTER docuit, quod, ubi extremitates oſſis fracti (a debilitate partis puta) coaleſcere recuſant, cautus earum inter ſe affrictus inflammationem indeque callum producat.

Vaſa in quibus levis inflammatio, ab inciſione ad inſerendas variolas factâ, excitata fuerit,

ſunt,

ſunt, ex una dictarum hypotheſium, in ſtatu debilitatis. Aucta igitur, ab acceſſione febris morbilloſae, vis a tergo, ſecundum eandem hypotheſin, copioſius flumen ſanguinis in eas propellere deberet, ſicque inflammationem adaugere. Nihil autem tale evenit. Extant namque exempla in quibus inflammatio varioloſa omnino ſiſtibatur quamdiu aeger morbillis laborabat.

Praeterea ſi nihil amplius ad inflammationem producendam requireretur niſi aucta vis a tergo, ſanguinem in arterias, quarum vis muſcularis imminuta fuerit, projiciens, puſtulae morbilloſae et varioloſae minimè in pectore, facie et partibus, centro circulationis quam proximis, primum erumperent, ſed potius in extremitatibus corporis et partibus debilioribus.

Facile autem omnia phenomena inflammationis explicat, et eorum rationem ſufficientem reddit hypotheſis, quae aucto vigori arteriarum loci inflammati eandem ſolet referre. Haud

certe

certe difficile intellectu eſt quâ ratione vaſa majori vi et frequentiâ contrahentia praeter modum rubeant, et ſanguine turgidiora appareant. Arteriae namque uniuſcujuſque, contractiones et dilatationes ſucceſſivae ſunt, et alternae; a corde ad extremitates ſuas minutiſſimas uſque progredientes. Diſtentio igitur cujuſlibet partis arteriae, non poteſt non eſſe ratione contractionis partium vicinarum ejuſdem; i. e. (ut magis ſit in aperto argumentum), quo magis in partibus contractis arteriae, parietes ad axim ſuam approximent, eo magis, in partibus dilatatis, ab eadem diſtabunt. Major namque, aut minor portio ſanguinis projicietur in partes dilatatas arteriae prout major, minorve portio ſit, quae e partibus contractis extrudatur. Sic ſe rem revera habere luculenter et pulcherrimè demonſtratur experimentis accuratiſſimi Verschuir. Quae ſequuntur ab experimento ejus octavo ſelegi.

Arteria in femore canis nudata et irritata, in

contractionem

contractionem aliquoties ciebatur. In altero latere eadem arteria per totum suum decursum denudata et vexata, dura, parva, et contracta deveniebat. Irritatione autem per aliquod tempus intermissa, non adeo contractae arteriae demum videbantur, sed ictus earum liberiores et fortiores evadebant. Dum abdominis vasa eodem in cane perquirebat vir doctissimus,—" Oculos " statim ad se rapiebat arteria, (quae erat emul- " gens * sinistra), miro quodam agendi et vibran- " di modo agitabatur, omnino celeritate et con- " tractionum vehementia a reliquis pulsantibus " arteriis diversa. Liberavit arteriam illam vi- " brantem a circumjecta cellulosa; penitus jam " soluta, perstabat hactenus vehemens ille mo- " tus:

* Quum secretio a sanguine multo copiosior praebetur ab emulgentibus, quam ab ullis aliis arteriis, nonne verisimile est, eas, quam alias, majori vi, et frequentia semper agere? Certum namque est caeteras secretiones, aucta actione arteriarum secernentium semper augeri; ut in vasis oculi, in glandibus salivariis, et in testiculis praecipue videre est.

"tus: Scalpello autem irritatâ leniter radendo, "et fcalpendo, inde videbatur fefe duobus in lo-"cis violentiffimè contrahere. Locus vero inter-"medius ad infignem valde magnitudinem dif-"tentus erat, diametro ad minimum duplo am-"pliori. Per aliquot minuta hoc phenomenon "ita perduravit."——"Poft mortem canis, et "ftrictura et dilatatio evanuebant, ita ut vix ea-"rum veftigium fupereffet."

Ne autem in argumento tam gravi aliorum experimentis et obfervationibus nimis inniti viderer, aut ratiocinationibus utcunque fpeciofis memet deciperem, fequentia experimenta inftituebam.

Auriculis externis vivi cuniculi ad cutem tonfis, et probe lotis, omnes earum venae et arteriae in confpectum veniebant. Irritatâ levi frictione unâ ex auriculis, vafa fua extemplo turgefcebant, et quafi feliciffimè injecta apparebant. In alterâ, nullâ frictione adhibitâ,

nulla inflammatio excitabatur. Brevi hic aeſtus circulationis ſubſidebat, et vaſa ad ſtatum naturalem redibant. Similis alternatio decies, imo frequentius in horae quadrante iterari poteſt.

In auriculâ inflammatâ ictus arteriae validi et frequentes digitum explorantis feriebant: Dum in alterâ auriculâ, ſicut in hac, quamdiu in ſtatu naturali manebat, pulſus aegrè percipiebatur.

Hoc experimento clarè demonſtratur,

1*mo*, Vim contractilem arteriarum minimè exhauſtam fuiſſe frictione, ut nonnulli volunt: Nam ſi fuiſſet, omnino improbabile eſt, eandem (admoto iterum ſtimulo) tam cito, et frequenter potuiſſe redintegrari *.

2*do*,

* Adeo non eſt irritabilitas tunicae muſcularis arteriae inflammatae imminuta, ut aliquando non niſi in arteriâ ab inflammatione prius correptâ ſeſe manifeſtat.

" Tunicâ

2*do*, Vaſa auriculae irritatae, non cordis actione, a terrore aut dolore animalis incitata, turgida facta fuiſſe, ſed propria aucta actione: Nam ſi aliter fuiſſet vaſa in altera auricula aequè turgida evadiſſent.

Cutem auriculae ejuſdem cuniculi ſecui rectâ lineâ, curſum arteriae comitante, eique quam proximè. Arteria per totum curſum tam fortiter ſeſe contraxit, ut area ejus prorſus obliteraretur. Sanguine in eandem poſt aliquod tempus iterum recepto, arteria in aliis locis ut antea contracta, in aliis autem, et contractionibus intermediis valde diſtenta, viſa fuit. Spaſticis contractionibus tum demum relaxatis, magna

" Tunicâ externâ arteriae femoralis magni adultique canis " excisâ, et muſculari ferro irritatâ, nulla ſequebatur contrac-" tio; ſed brevi mora, inflammatione jam arteriae tunicae " accenſâ, unaquaeque irritatio pulſus crebriores, iis undante " motu interpoſito excitavit."

DENNISON, Diſſertat. Med. Inaugur.

na vi et copia ſanguinem promovebat, et per ramum ejus minutum diviſum foras projiciebat. Sanguine, aquâ frigidâ admotâ, tandem repreſſo, omnis cutis inciſa, poſt horam et dimidiam, in tumorem ſupra arteriam ſe extendentem elevata fuit, ita ut curſum arteriae ferè celaret. Secatâ iterum cute telam cellulоſam arteriam circumdantem humore limpido oppletam inveni, et cellularum partitiones vaſculis rubris ſcatentes. Cutem ſic fluido effuſo ab arteriâ penè ſeparatam, ope ſcalpelli facile ſummovi, et arteriam per longum tractum prorſus nudavi. Arteria ut antea primo ſe tota contraxit, ita ut ſanguinem penitus excluderet; deinde autem eidem viam iterum praebebat; et validis frequentibuſque contractionibus curſum ejus promovebat. Arteriae nunc ſaturatam opii ſolutionem aquoſam ope penicilli admovi, et eandem madentem curabam per diem et dimidium, ut vim contractilem tunicae ejus muſcularis quam maximè delerem. Primò, arteria ſe magis contraxit, poſtea autem paulo dilatatior

apparebat,

apparebat, et tandem omnino exſanguis evadebat. Irritatâ capiti quam proximè auriculâ, ſanguis iterum in arteriam propellebatur, quam perfluere videbatur quaſi per canalem nullâ vi vitali preditum: Intermiſsâ irritatione, brevi evaneſcebat.

Ne autem ſuſpicaretur (quanquam ſolutione nunquam non madidam) aëri expoſitam, praeter modum corrugatam fuiſſe, et ſic ad dilatationem minus aptam evadiſſe, arteriae in ſequentibus experimentis, cute eandem obtegente adhuc integrâ, ſolutionem applicavi.

In auriculis igitur, ſex aliorum cuniculorum, poſtquam, inciſione tractum arteriae comitante, et ab ea non niſi paululum diſtante, cutem diviſeram, quo melius effectus ſuos in arteriam ſolutio opii edderet, parti ſolutionem illiniebam. Gravis ſtatim inflammatio excitabatur, quae tamen brevi ſubſidebat, neque in his omnibus exemplis, minimum tumoris veſtigium reliquit.

Tres

Tres auricularum in quibus experimentum inſtituebatur paralyſi corripiebantur; omnes vero exſangues evadebant.

Ateriae nequaquam corrugatae, aut chemicè contractae fuerunt; nam levis irritatio ad unam auriculam facta, extemplo eas ſanguine implebat; brevi tamen (irritatione intermiſsâ) evaſuro.

Ex his experimentis igitur lucidè conſtare videtur,

1*mo*, Vim contractilem arteriarum minime conſumi levioribus illis ſtimulis quae ruborem, et calorem partis alicujus excitant; quoniam ſtimulus longè potentior, nempe inciſio in cute, arteriae quam proxima, ad hunc effectum non valebat.

2*do*, Diſtentionem partis alicujus arteriae non ex debilitate tunicae ejuſdem muſcularis provenire,

nire, (quoniam quo magis debilitata eo minus diſtenta fuit arteria): Sed ex contractionum vigore, et frequentiâ.

Ex auctâ igitur arteriarum actione, pars aliqua magis rubet, quia diameter earum in quibuſdam locis multum augetur: Sanguis ruber nunc adigitur in extremitates ſuas minutiſſimas introitum ejus in ſtatu naturali recuſantes, et non niſi ſerum aut humorem ſaltem limpidum vehentes: Rubet etiam fortaſſe, quia plus ſanguinis in venas propellitur, quam ab iis facile poteſt reduci; actione earum non pari ratione, ac arteriarum adauctâ. Valde porro probabile videtur ruborem magnâ ſaltem ex parte deberi, vaſis lymphaticis ſanguine jam turgidis *. Ex his

* "In peritonial inflammation, I have demonſtrated the "lacteals full of blood, though in this inflammation there "is little or no ſwelling; of courſe, no extravaſation of "blood into the cellular membrane. I have ſeen the ab- "ſorbents

his quoque caufis pars nonnihil tumet; praecipue vero ex lymphâ in telam cellulofam impulfâ, feu potius fecretâ. Calet praeter modum, quia (ut omnia, quae exhibet animal, phenomena demonftrant) caloris evolutio fere femper in ratione eft arteriarum actionis.

Paulo difficilius effe videtur rationem reddere doloris per totum morbi curfum perftantis. Stimulorum namque omnium eft partis in quem agunt fenfibilitatem imminuere. Sequens ratio phenomeni mihi probabilior videtur. Conditio nervorum cui fenfum debent, citius, auctâ arteriarum actione renovatur, quam a ftimulo diftentionis partium vicinarum infringi aut obtundi poteft. Neminem latet amicus qui arteriofum et nervofum fyftema invicem jungit nexus.

INFLAMMATIONIS

" forbents of the lungs alfo loaded with blood in the peri-
" pneumony or inflammation of their fubftance."

CRUICKSHANK, Anat. of the Abforbing Veffels of the Human Body. P. 49.

INFLAMMATIONIS CURATIO.

Inflammationi medetur vel poteſtates noſcentes amovendo, vel effectibus earum occurrendo, vel denique partis in quam agunt ſenſibilitatem et irritabilitatem obtundendo et minuendo. Hinc omnia, tam interna, quam externa quae parti inflammatae irritationi eſſe poſſunt, diligenter ſummovenda. Oſſa luxata in loca ſua reſtituenda; motus maximâ curâ evitandus; ſanguis, e vaſis parti inflammatae vicinoribus, detrahendus; calor, aquae frigidiſſimae, vel etiam congelatae applicatione deducendus. Aucta ſecretio, vel partis ipſius inflammatae, vel, certis in caſibus, partium vicinarum, humorum volumen, vaſa mechanicè diſtendens, minuendo, inflammationem certè levat, aliquando etiam omnino tollit. Sic inflammatio, quae, poſt coitum impurum, glandem penis, et urethram invadit, gonorrhoeamque inſtare admonet, pure fluente fere ſemper ſublevatur;

tur; ſecretione, contra, puris repreſsâ, gravis ſaepiſſimè oritur teſticulorum inflammatio, cui etiam reditus ſecretionis optatiſſimum et efficaciſſimum remedium. Sic etiam inflammatio pulmonum, tracheae, tonſillarum, et membranae narium, quaſi ſponte ſaepe reſolvitur, quando auctior muci, ſalivae, aut halitus, ex arteriis exhalantibus, vel glandulis, ſecretio ſupervenerit. Huic potiſſimum conſilio inſiſtentes aquam calidam, vel melius fortaſſe aquae vaporem partibus inflammatis admovemus; et haud raro felici eventu. In meipſo, tonſillarum gravem inflammationem, et deglutitionem fere impedientem, brevi ſaepenumero reſolvi, ſecretionem ſalivae copioſam ciendo, ſtimulo aliquo ſubacido orificiis ductuum ſalivariorum admoto.

Difficilimum ſane eſſet juſtam et ſufficientem reddere rationem, modi, quo veſicatoria, parti externae cuivis admota, valeant adverſus inflammationem partis internae, et illae quam proximè ſitae. Sed haud improbabile videtur hunc

effectum

effectum ex parte ſaltem deberi ſecretioni copioſae, non ſolum partis, in quam directè agunt, ſed partis quoque inflammatae, quam veſicatoria ut primum agere inciperint, excitant.

Exempla mihi haud pauca innoteſcunt, ubi profuſa lachrymatio, quae veſicatoriorum palpebris applicationem inſequebatur, omnia ſymptomata ophthalmiae brevi levabat; etiam in iis, quos inflammatio lumine prope orbaverat.

Catarrho laborans, veſicatorium, a ſterno ad os hyoidem uſque extendens, ſuper laryngem applicui, et quam primum effectus ſuos in cutem edere inceperat, ſecretio glandularum vias aëreas humectantium adeo augebatur, ut, niſi ſaepius excreaſſem, reſpiratio fuiſſet prorſus impedita.

Inter remedia, quae ſenſibilitatem morboſam obtundendo, et vaſorum auctam actionem compeſcendo inflammationem reprimunt, imprimis

recen-

recenſenda ſunt opium, aether vitriolicus, ſpiritus camphoratus, ceruſſa acetata, zincum vitriolatum, acetum, et aura electrica.

Opium, ſive per os devoratum, ſive parti affectae applicatum, feliciſſimos in pleriſque inflammationibus praeſtat effectus. HUXHAM robuſto cuidam plетherico, pleuritide laboranti cum dolore in pectore acutiſſimo, dyſpneâ, delirio, et tuſſi continuâ, opii gr. vii. et ſyrup. diacord. ℥ii. vel iii. intra horas viginti quatuor, optimo cum ſucceſſu adminiſtravit. Simili prorſus conſilio viri merito celeberrimi STORK et DE HAEN hoc remedio ſaepe utebantur. Et ab omnibus ferè medicinam facientibus liberâ propinatur manu, poſt graviores chirurgicas operationes; necnon inflammatione mammarum et teſticulorum, &c. laborantibus feliciter exhibetur. Opium vino ſolutum, et infra palpebras inſtillatum, quanquam excrucians, longe tamen efficaciſſimum remedium in opthalmiâ comperi, praeſertim ſi una cum veſicatoriis palpebris admotis admini-

adminiſtretur.—Virgo 19 annorum nata, per octo menſes, inflammatione utriuſque oculi tam violentâ laborabat, ut viſu prorſus orbata fuerit. Nullatenus diſparuit inflammatio ſcarificatione, venaeſectione, ſanguiſugis, ſaturninis cataplaſmatibus, regimine antiphlogiſtico, &c. adhibitis. Repetita vero veſicatoriorum applicatio, ita ut oculos circumdarent; et paucarum tincturae opii guttarum infrà palpebras inſtillatio; necnon linteorum ſolutione ceruſſae acitatae madefactorum applicatio, (ad dolorem, a tincturâ opii excitatum minuendum), inflammationem ferè omnem brevi fugaverunt, eo uſque ſaltem ut dolor omnino remiſerat, et aegra viſum recuperaverit intra duarum hebdomadarum ſpatium. Aderat quoque offuſcatio ſeu opacitas corneae utriuſque, quae pariter veſicatoriis, et opii tincturae cedebat. Aura electrica quoque ſimiles nunquam praeſtat effectus.

Vidi etiam ſaepius bubones venereos, et incipientes, et ad talem conditionem provectos, ut

neque

neque seceſſuri neque in suppurationem evaſuri viderentur, brevi diſcuſſos, ſcintillis electricis per ſemihoram quotidie ex parte elicitis. Minime neceſſe eſt ut nunc dierum ceruſſae acetatae, vel zinci vitriolati virtutes laudarem. Eryſipelati, pernioni, et paronychiae, ſpiritu camphorato feliciſſime medetur; et omnibus ſatis notum eſt, acetum optimum eſſe remedium in vulneribus ex uſtione factis.

Duae hiſtoriae ſcrotalis herniae mihi innoteſcunt, in quibus, aether vitriolicus (poſt omnia vulgo adhibita remedia fruſtra tentata, et cum ad operationem confugere neceſſe viſum fuit) ſuper ſcrotum et pubem profuſè aſperſus, graviſſimam inflammationem brevi fugavit, corrugationem quandam procreavit, et adjunctâ levi preſſione in ſemihorae ſpatio, hernia optime reducta fuit. Utraque amico meo F. HUGHES occurrit; et prioris narratio in doct. DUNCANI commentariis reperienda eſt.

Experimen-

Experimentis a multis praeclaris viris, ſed praecipuè a viro in re phyſiologicâ apprime verſato, Prof. noſtro Monro inſtitutis, perquam clarè demonſtratur, opium, aethera, ſpiritum vini, ſive merum ſive aqua dilutum, dotibus tam nervorum quam muſculorum eſſe exitio. Eodem pollere effectu plumbum, quocunque modo praeparatum, docet paralyſis colicam pictonum comitans, aut certe ſequens. Valde igitur probabile mihi videtur haec remedia duplici ratione adverſus inflammationem valere: Senſibilitatem nempe morboſam obtundendo, et vim illam nervorum quâ in arterias agunt, et contractiones earum intendunt cohibendo; et ipſarum arteriarum tunicae muſcularis irritabilitatem minuendo, talemque ei conditionem inducendo, ut actioni nervorum, ſanguinis, aut alius cujuſlibet ſtimuli in eandem agentis, minus evadat obnoxia.

Intellectu certe non difficile eſt quâ ratione quies inflammationis curatio faveat. At ſummi

mi praeterea momenti eſt poſitio, horizonti ad libellam reſpondens. Experimenta enim ſaepius repitita me docuerunt, illam arteriarum ictus multum tardare, quod quidem pro ratione corporis proceritatis variat. In memetipſo obſervavi hâc poſitione pulſuum frequentiam a 76 ad 60 diminui : In procerioris ſtaturae hominibus differentiam multo majorem inveni.

Nonne liceret eodem conſilio digitalem purpuream inflammatione praecipuè cerebri, pulmonum, et renum laborantibus adminiſtrare? Doctore FERRIAR teſtante, optimo ſucceſſu in haemoragiis activis exhibetur.

F I N I S.